

τες φανταστικὰς χελώνας. Τοῦ δὲ εἰσερχομένου τὸ βλέμμα θαμβοῦσιν εὐθὺς αἱ μεγάλαι χρυσοῦφαντοι αὐλαὶ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος, τὰ φλαμανδικὰ κεντήματα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου, οἱ κίλλιδαντες τῆς ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} Λουδοβίκου, αἱ ἐκ μαρμάρου προτομαί, τὰ ἐκ μαλαχίτου ἀγγεῖα, καὶ οἱ πίνακες τῆς νέας ἰταλικῆς σχολῆς. Ἐν μέσῳ τῶν πολυτίμων ἐκείνων σκευῶν διακρίνει τις ἐξ ἀνακλινητῶν καὶ ἐξ καθίσματα ἐκ γεγλυμμένου ἐπιχρύσου ξύλου, κοσμοῦμενα διὰ τοῦ αυτοκρατορικοῦ ἀστοῦ, καὶ προερχόμενα ἐκ τοῦ μεγάλου τοῦ Α' Ναπολέοντος ἐν τῇ νήσῳ Ἑλλάδα. Πλὴν αὐτῶν ὁ πρίγκιψ Ἀνατόλιος εἶχεν ἰδρύσει ἐν τῷ Ἀγίῳ Δονάτῳ ἀληθῆς ναπολεόντειον Μουσεῖον, ἐν ᾧ ὁλόκληρος σχεδὸν ἐκπροσωπεῖται ἡ τῶν Βοναπαρτῶν γενεά. Οὕτως ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα καὶ ἠριθμημένα ἐν τῷ καταλόγῳ: τρίτες τοῦ Α' Ναπολέοντος, τοῦ βασιλέως τῆς Ῥώμης, τοῦ βασιλέως Ἰωσήφ, εἰς ὁδοῦ τοῦ Α' Ναπολέοντος, παιδός, χαρτοπίστρον ἐκ τεμαχίου ἀμμοκονιάματος τοῦ τάφου τῆς Ἀγίας Ἐλένης, καὶ τὸ σύμβολον ὅπερ ἔφερεν ὁ Ναπολέων ἐν ἔτει 1814, ὅτε ἀφίκετο εἰς Porto-Ferrajo...

»Μακρὰς ὥρας δύναται τις νὰ δαπανήσῃ φυλλομετρῶν τὸν κατάλογον, οὗτινος μέγιστον μέρος κατέχουσιν ἰδίως οἱ πίνακες. Ἔργα τοῦ Rembrandt, τοῦ Tenier, τοῦ Ruysdaël, τοῦ Van Dyck, τοῦ Rubens, τοῦ Τιτιανῦ, τοῦ Κορρέσιου, καὶ ἄλλων νεωτέρων πληροῦσι τὰς πινακοθήκας τῆς ἐπαύλεως Δεμίδωφ· ἀφρονουσι δὲ μάλιστα οἱ πίνακες τῆς φλαμανδικῆς σχολῆς. Ἐκτὸς δὲ τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτῶν ἀριστουργημάτων, βρῖθουσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἀγίου Δονάτου κειμήλια ἱστορικὰ, σπάνια καὶ βαρῦτιμα, ὅποια ἐν παραδείγματι ὁ νυμφικὸς νάρθηξ, ὃν ὁ 10^{ος} Λουδοβίκος παρήγγειλεν εἰς Boule ἐπὶ τῷ γάμῳ τοῦ μεγάλου Δελφίνου, καὶ τὸ ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ 15^{του} σχεδιασθὲν καὶ εἰς τὴν μνηστῆν αὐτοῦ ἔτι Μαρίαν Ἀντωνιέτταν προσενεχθὲν μουσικὸν ἀγαλόγιον ἐκ σφυρηλάτου καὶ ἐκτύπου σιδήρου».

Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις ἡ ἡγεμονικὴ ἐκείνη ἔπαυλις, ἧς τὸ περιεχόμενον διεσκορπίσθη ἤδη ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἀρπαγὴν ἐναμίλλως ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσειῶν καὶ τῶν πλουσιῶν συλλογῶν.

Σημειοῦμεν ἐν πέλει τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν, ὅτι ἡ πώλησις τῶν εἰκόνων ἀπέφερε πλείονα τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων φράγκων καὶ διήμερος δημοπρασίαι μέρους μόνον τῶν λοιπῶν κειμηλίων ἐν περίπῳ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον. Α.

Η ΚΑΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

εἶνε ὁ πρόλογος τῆς κακῆς πράξεως.

Μὲ ὅλας τὰς θεωρίας τῶν σοφῶν καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν φιλανθρώπων, ἀκόμη δὲν εὐρέθη ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ φάρμακον τῆς μέθης. Εἰς μάτην μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ συνήθη μέσα, ὅπως ἀποσοβῆθῃ τὸ φάσμα τοῦτο μὲ τοὺς πυριφλεγεῖς ὀ-

φθαλμοὺς, ὅπερ παράκωλύει τὴν πορείαν τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ σταματᾷ τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Αἱ καταστροφαι, ὅσας ἐπιφέρει τὸ πάθος τοῦτο εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ λαοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶνε τοσαῦται καὶ τοιαῦται, ὥστε ἐπὶ τέλος ἐδέησε νὰ προσέλθῃ καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἐπικουρὸς εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἀνισχύρους προσπάθειαι τῶν ἰδιωτῶν. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου, ὅστις ἐπιψηφίσθη ἐπὶ τοῦ Κοινοβουλίου, ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1880 ἔτους, πᾶς ὅστις φωραθῆ ἔκδοτος εἰς τὸ πάθος τῆς μέθης, θέλει ἐγκλείσθαι εἰς ἀποχωρητήριον ὡς φρενοβλαβῆς, ὅπου θέλει ἐπιβλέπεται, νοσοκομεῖται, καὶ, εἰ δυνατόν, θεραπεύεται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Ἀλλ' ὅπως διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὅστις ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται αὐθαίρετος, μὴ παραβλάπτῃται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, ἡ τόσον προσφιλὴς εἰς πάντα Ἀγγλον, εἶνε ἀνάγκη πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σωτηρίου τούτου ἀποκλεισμοῦ, νὰ γείνη ἡ αἴτησις τῆς φυλακίσεως ὑπὸ τῶν γονέων ἢ τῶν γειτόνων τοῦ πάσχοντος, αἵτινες ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσι τὸ πάθος τοῦ κατηγορουμένου, ἐκτὸς ἐὰν βυολογήσῃ τοῦτο αὐτὸς οὗτος. Αἱ δυσκολίαι ὅμως, ὅσας ὁ νόμος οὗτος θέλει ἀπαντήσῃ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, θέλουσι καταστήσῃ αὐτὸν κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀχρηστον. Η

Ὁ ἰατρὸς Ῥίχαρδστον, εἰς τῶν ἐνθέρμων θιασωτῶν αὐ μόνον τῆς ἐγκρατείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπολύτου ἀπὸ τῶν ποτῶν ἀποχῆς, εὐρίσκειται πρό τινος, ὅπως καὶ ὁ περὶ μεθύσαν νόμος, περιπεπλεγμένος εἰς ἀδιέξοδον δίλημμα ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ σιρ Οὐάλτερ Τρεβέλιαν, ὅστις, ἐκ λεπτῆς τινὸς εἰρωνείας ἀγόμενος, ἐκληροδότησεν εἰς τὸν ἰατρὸν ὁλόκληρον ἀποθήκην, περιέχουσαν οἶνον σπανιτάτους καὶ πολυτιμοτάτους. Τοιουτοτρόπως δ' ὁ ἰατρὸς εὐρίσκειται ἐκτεθειμένος εἰς πειρασμὸν ὄχι μικρότερον ἐκείνου, εἰς ὃν ἐξετέθη ὁ ἅγιος Ἀντώνιος. Ἀλλ' ὁ κληρονόμος, ὅπως καὶ ὁ ἅγιος, κατώρθωσε νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν, καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων παρακαλεῖ πάντα ὅστις ἔχει καρδίαν καὶ συνειδήσιν, νὰ τὸν συμβουλεύσῃ τί εἶνε τὸ καλύτερον νὰ κάμῃ τὸν θησαυρὸν του. Νὰ τὸν καταστρέψῃ, θὰ εἶνε ἀμαρτία· ἐὰν τὸν πωλήσῃ, θὰ κινδυνεύσῃ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τὸν ἀγοράσῃ· ἐὰν τὸν φυλάξῃ, κινδυνεύει ὁ ἴδιος. Ἀφίνομεν τὸν ἀναγνώστην νὰ φαντασθῆ εἰς ποῖαν ἀδιέξοδον ἀλληλογραφίαν περιπλάκη τοιουτοτρόπως ὁ ἀπερίσκεπτος ἰατρὸς, ὃ μὴ γνωρίζων πῶς νὰ διαθέσῃ τὸν πλοῦτόν του, καὶ συμβουλευθεῖς περὶ τούτου τὸν δημόσιον. Ἦς ἦτο ἐπόμενον, τὰ νοσοκομεῖα, αἱ φιλόπτωχοι ἐταιρίαι, οἱ ἀσθενεῖς, ἔσχον ἐκ περιτροπῆς τοὺς ἐνθέρμους τῶν συνηγόρους. Ἀλλὰ πῶς νὰ διανεῖμῃ ὁ ἰατρὸς εἰς τοὺς πτωχοὺς δηλητήριον, τὸ ὅποιον κατὰ

τὴν θεωρίαν αὐτοῦ διαφθείρει τὸ αἷμα καὶ αὐτῶν τῶν κάλλιστα τρεφόμενων ἀνθρώπων, καὶ αὐτῶν τῶν πλέον ἱκανῶν ν' ἀντισταθῶσι πρὸς αὐτό; Νὰ πωλήσῃ τοὺς οἴνους, καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν νὰ τὸ μοιράσῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς, τοῦτο σημαίνει κατὰ τὸν διδάκτορα Ρίχαρδσον νὰ κάμῃ τὸ κακὸν χάριν τοῦ καλοῦ, ὥστε ἡ ἀμυχανία τοῦ δυστυχοῦς κληρονομοῦ ἐφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ προτιμᾷ νὰ φυλάξῃ μᾶλλον τὸν οἶνον του, μὲ ὅλας τὰς δυσχερείας, ὅσας τῷ προξενεῖ, παρά νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν ἐγκλήματος, ἐπίσης φοβεροῦ κατ' αὐτὸν ὅπως καὶ ἡ μέθη.

ΠΑΛΗ ΕΝ Τῷ ΒΥΘῷ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐν Βελφάστῃ Ἄγγλος δούτης ὑπέστη ἐσχάτως ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης φοβεράν πάλιν πρὸς τεράστιον πολὺπον. Ἴδου δὲ πῶς διηγεῖται ὁ δούτης τὴν πάλιν του ταύτην κατὰ τοὺς Καίρους.

Μόλις ἔχωσα τὴν χεῖρα ἐντὸς κοιλοτήτος τινος βραχώδους, καὶ ἤσθάνθην καταληφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ πράγματός τινος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ νερά ἕνεκα τοῦ βορβόρου εἶχαν θολώσει, ἔμεινα ἱκανὰ λεπτά, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ διακρίνω τίποτε. Μετ' ὀλίγον τὰ νερά ἐκαθάρισαν ὀλίγον, καὶ τότε εἶδα μετὰ φόβου ὅτι ἡ προβοσκίς μεγάλου πολυπόδος εἶχε περιτυλιχθῆ εἰς τὸν βραχίονά μου, ὡς ὁ ὄφις βόας. Συγχρόνως δὲ προσήρμωσεν ἐπὶ τοῦ πήχους καὶ τινα τῶν θλασθῆριων του, ὅπερ μοὶ ἐπροξένησεν ὄχι μικρὰν ὀδύνην. Ἐνόμισα ὅτι ἡ χεῖρό μου ἐθραυετο, ἀλλ' ὅσῳ μᾶλλον ἐπροσπάθουν ν' ἀποσύρω τὴν χεῖρα, τόσον πλειότερον καὶ ὁ πόνος ἤξανε. Ἐδυσκολεύθην τὰ μέγιστα νὰ κρατήσω τοὺς πόδας μου ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, διότι τὸ ὕδωρ παρεισχωρήσεν εἰς τὸ μηχανήμά μου τὸ εἶχε φουσκώσῃ καὶ ἐλαφρύνει. Ἐὰν ἔχανα τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοὺς πόδας μου, ἦμην χαμένος, διότι εὐθὺς μετ' ὀλίγον θὰ ἐλιποθύμουν. Ἐὰν πάλιν ἔκαμνα σημεῖον νὰ με ἀνασύρουν, τὸ θηρίον θὰ ἐκράτει καλὰ, καὶ ἐγὼ θὰ ἐκινδύνευα νὰ μοῦ ἀσπασθῆ ὁ βραχίον. Ἐφερα μετ' ἐμαυτοῦ σφυρίον, ἀλλὰ μὲ τὴν χεῖρα, ἥτις ἔμεινε ἐλευθέρη, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὸ λάβω καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῶ κατὰ τοῦ πολυπόδος. Πέντε πόδας μακρὰν τοῦ μέρους, ὅπου εὕρισκόμην, ἦτο σιδηροῦς μοχλὸς, τοῦτον δὲ κατάρθωσα νὰ προσελκύσω πλησίον μου διὰ τοῦ ποδός, καὶ νὰ τὸν λάβω ἔπειτα μὲ τὴν ἀριστεράν. Τότε ἤρχισεν ὁ ἀγὼν. Ἐκτύπων μὲ ὄλην μου τὴν δύναμιν, ἀλλ' ὅσον πλειότερον ἐκτύπων, τόσον πλειότερον καὶ μὲ περιεσφιγγε τὸ τέρας, ὥστε ἐπὶ τέλους ὁ βραχίον εἶχεν ἀποναρκωθῆ καὶ ἦτο ἀναίσθητος. Ἐν τούτοις ἐξηκολούθουν νὰ κτυπῶ, καὶ ἐπὶ τέλους ἤσθάνθην ὅτι τὸ περισφιγμα ἤρχισεν νὰ χαλαρώνεται, ἀλλ' ἐντελῶς δὲν ἀπηλλάγην, εἰμὴ ἀφ' οὗ καταξέσχισα εἰς πολλὰ τεμάχια τὴν προβοσκίδα, ἥτις μὲ ἐ-

κράτει. Τὸ ζῶον ἀφῆκε τότε τὸν βράχον, ὅπου ἦτο προσηλωμένον, καὶ ἐγὼ τότε τὸ ἐπῆρα. Εἶχα καθ' ὅλοκληρίαν ἀποκάμῃ, διότι ἡ πάλιν αὕτη διήρκεσε πλέον τῶν εἰκοσι λεπτῶν. Ἀνῆλθον ἔπειτα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν φέρων τὸ ζῶον, ἡ μᾶλλον ἐν μέρος τοῦ ζώου. Εἶχε διάμετρον ὀκτώ ποδῶν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τοιουτοτρόπως πέντε ἢ ἑξ ἀνθρώπους. Ω.

ΟΙ ΠΤΕΡΩΤΟΙ ΜΕΘΥΣΟΙ

Ἐν τῇ πλήρει εὐφύας διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀξιοπεριέργων ἀντικειμένων τῆς ἐπιστήμης τῇ δημοσιευθείσῃ διὰ τῆς Ἑσπέρας, ὁ κ. Κάρολος Λετόρτ περιγράφει χαριέντως τὴν ἐκ τῆς οἴνοπνευματοποισίας μέθην κατοικιδίων τινῶν ζῴων.

Παρατηρήθησαν, λέγει, ζῶα ἔκδοτα εἰς τὴν μέθην, ὄχι ἐξ ἰδίας προαιρέσεως, οὐδ' ἐξ ἐμφύτου εἰς αὐτὰ διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρείωσης—ἐκτὸς ὀλιγίστων τινῶν ἐξαιρέσεων. Τὸ κακὸν τοῦτο προσῆλθεν ἀπλούστατα ἐκ τοῦ ὅτι πειραματικοὶ ψυσιδίφαι ἀνηλεεῖς ἐξώθησαν εἰς τὴν κραιπάλην ἐκ προμελέτης καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ἐντίμους καὶ χρηστοὺς κύνας, κονίκλους, πρὸ πάντων δὲ ὄρνιθια φύσει νηφάλια, καὶ κατάρθωσαν νὰ καταστήσωσι τὰ πτωχὰ ταῦτα ζῶα φοβεροὺς κρασοκανάτας.

Σημειωτέον δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι τοιουτοτρόπως κατωρθώθη ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ἐρυθρὰ ρίς, τὸ σύνθηες προσὸν καὶ ἐγκαλλώπισμα τῶν ἐν ἀνθρώποις κρασοπατέρων, ἔχει τὸ ἀντίστοιχόν της καὶ εἰς τὰς ὄρνιθας.

Ἀλέκτωρ νέος, παρ' ᾧ ἀνέπτυσαν κακοήθως τὰς ἐξεις τῆς οἴνοφυγίας, καὶ ὅστις ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀτόπως καὶ ἀπρεπῶς ἐσῆκωνε τὸν ἀγκῶνά του καὶ ἐσφιγγεν ἀπὸ μίαν, εἶδεν ἐντὸς ὀλίγου τὸ λόφιόν του ἀναπτυσσόμενον ἐπέκεινα παντὸς μέτρου. Ἐν δὲ τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐπαρουσιάσθησαν πρὸ δύο ἐτῶν ὄρνιθια, τῶν ὁποίων ἡ ἀσθενικὴ ἐξόγκωσις τῶν μελῶν τούτων, προσελθούσα ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων τῆς ἐκδιαίτησεως καὶ ἀκολασίας, κατήγγελλε διαβρῆδην αὐτὰ εἰς ὅλας τὰς αὐστηρότητας τοῦ περὶ μέθης νόμου.

Καὶ ἀκόντες ἀναμνησκόμεθα βλέποντες τὰ ζῶα ταῦτα τοὺς Εἰλωτας, οὗς ἐμφοροῦντες οἴνου περιήγον ἔπειτα διὰ τῶν ἀγυιῶν οἱ παλαιοὶ Σπαρτιαῖται αἰσχροῦς ἐκ τῆς μέθης ταλαντευόμενους, πρὸς διδασκαλίαν καὶ σωφρονισμόν τῆς νεολαίας.

Κυρία Ε**

Ἦραϊον ἀπόφθεγμα τοῦ ἀρχαίου Ἑλλήνου φιλοσόφου Καρνεάδου εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Οἱ μεγάλοι δὲν μανθάνουσι καλῶς ἄλλο τι παρὰ τὸ ἰππεύειν, τοῦτο δὲ διότι οἱ ἵπποι δὲν τοὺς κολακεύουσι.